

sig sammen i et saneringslav og erklære at ville gennemføre planen i dens helhed. Til gennemførelsen af planen skal kommunalbestyrelsen foretage ekspropriationer og overdrage de eksproprierede ejendomme til saneringslavet, meddele påbud om forbedring af bestående bebyggelse og pålægge servitutter om fællesanlæg i overensstemmelse med saneringsplanens bestemmelser herom. Saneringslavet kan opnå lån til finansiering af saneringen under forudsætning af, at det råder over en vis egenkapital og eventuelt stiller særlig sikkerhed for saneringens gennemførelse, og det fremkomne saneringstab foreslås — som i tilfælde af kommunale saneringer — dækket af staten og vedkommende kommune.

Medens 1939-lovens bestemmelser om lån og tilskud fra staten forudsætter og er anvendt således, at støtten ydes i henhold til et tilsagn, der senere reguleres i overensstemmelse med de faktiske saneringsudgifter, bygger lovforslaget på, at størrelsen af lån og tilskud fastlægges før påbegyndelsen af en sanering i hindende tilbud fra staten til kommunen og fra kommunen til et saneringslav. Den foreslåede ændring har navnlig hensyn til ejerlavssaneringer, idet et saneringslav, som får fuld dækning for saneringstab, ikke kan forventes at have samme interesse som stat og kommune i at begrænse saneringstabet mest muligt, men findes også i øvrigt rimelig og hensigtsmæssig. Der foreslås dog den begrænsning, at støtten kan reguleres efterfølgende i det omfang, erstatninger m. m., som ikke har kunnet aftales bindende før afgivelsen af tilsagnet om statsstøtte, men senere fastsættes af taksationsmyndighederne, afviger fra de forudsatte beløb.

Lovforslaget bygger i øvrigt på, at værdistigninger, som saneringer med statsstøtte medfører, og som ikke må påregnes inddraget gennem lovgivningen om grundstigningsskyld, indgår i saneringsmellemværendet til nedbringelse af saneringstab, eventuelt således at der pålægges ejendomme omfattet af saneringsplanen et direkte bidrag.

I modsætning til 1941-loven indeholder lovforslaget ikke bestemmelser om støtte til genopbygningen i saneringsområder, idet det offentliges dækning af saneringstab må forventes at skabe forudsætning for, at genopbygningen kan ske på samme økonomiske vilkår, som i øvrigt gælder for nybyggeri.

Det må være en forudsætning for gennemførelsen af en sanering, at der skaffes andre boliger til de personer, der må fraflytte saneringsområdet, og i lovforslaget er optaget en principiel bestemmelse om, at en sanering ikke må påbegyndes, før der er tilvejebragt en plan for fremskaffelsen af sådanne erstatningsboliger. Lovforslaget indeholder endvi-

dere bestemmelser om et kommunalt samarbejde om løsningen af erstatningsboligproblemet i områder bestående af flere kommuner.

Til de enkelte paragraffer bemærkes:

Til § 1.

Paragraffen angiver i principiel overensstemmelse med 1939-lovens § 24, stk. 1, det hovedsynspunkt, at sanering af et område efter bestemmelserne i loven kan ske efter vedkommende kommunalbestyrelses vedtagelse, når området er usundt eller brandfarligt, således at en bedre ordening af bebyggelsesforholdene må anses for påkrævet.

Stk. 2 angiver de hensyn, som skal tages i betragtning ved afgrænsningen af et saneringsområde, og svarer i indhold til den nævnte bestemmelse i 1939-loven.

Medens boligtilsynsrådet efter 1939-lovens § 24 skulle godkende kommunalbestyrelsens skøn om, at et område er saneringsmodent, for at kommunalbestyrelsens beslutning kunne danne grundlag for ekspropriation i henhold til loven, foreslås det i stk. 3 som nævnt i de indledende bemærkninger, at der tillægges boligministeren beføjelse til med tilslutning fra et saneringsnævnet at godkende en af en kommunalbestyrelse vedtaget saneringsplan. Forslaget må ses i forbindelse med det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om boligtilsyn, hvori boligtilsynsrådets beføjelser foreslås begrænset således, at rådets opgave alene er at påse ensartethed og sikkerhed i de af de lokale boligtilsyn truffne beslutninger. Om sammensætningen af saneringsnævnet henvises til § 2 og bemærkningerne her til.

Til § 2.

Ved den i paragraffen foreslåede sammensætning af saneringsnævnet er tilstræbt at sikre sagkundskab med hensyn til såvel skønnet om, hvorvidt et område i dets nuværende tiltand er saneringsmodent og en bedre ordening af bebyggelsesforholdene påkrævet, som skønnet over, hvilken saneringsmetode der efter en både teknisk og økonomisk bedømmelse må anses for mest hensigtsmæssig. Det er endvidere foreslået, at saneringsnævnet rummer repræsentanter for de kommunale organisationer og Københavns kommunalbestyrelse.

Forslaget om, at nævnet oprettes med 2 afdelinger, må ses i sammenhæng med den i forslaget til lov om boligtilsyn foreslåede oprettelse af 2 boligtilsynsråd for henholdsvis vestre og østre landsrets-